

Sygn. akt V CSK 660/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa Banku [...] S.A. w W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 lipca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda Banku [...] S.A. w W. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 lipca 2013 r. należy zważyć, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Oparcie na niej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (por. m. in.: postanowienie SN z dnia 8 marca 2002 r., sygn. akt I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; postanowienie SN z dnia 10 stycznia 2003 r., sygn. akt V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Skarżący wskazał, że udowodnił wszelkie przesłanki, dla których roszczenie dochodzone w pozwie

powinno być uwzględnione, wykazał bowiem przesłanki odpowiedzialności Skarbu Państwa, określone w art. 417¹ § 2 k.c. Wbrew jednak podnoszonym twierdzeniom, nie wykazał, aby naruszenie miało charakter kwalifikowany, rażący, widoczny *prima facie*. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadza się do stawiania pytań, na które, zdaniem skarżącego, odpowiedzieć miał w uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny. Pytania te nie zostały powiązane z konkretnymi przepisami prawa, nie wiadomo zatem, czy odpowiedź miałaby znaczenie dla wyjaśnienia podstawy faktycznej czy prawnej rozstrzygnięcia. Wbrew twierdzeniom skarżącego uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego nie wykazuje takich wad, które na pierwszy rzut oka nakazywałyby uznać, że doszło do kwalifikowanego naruszenia wyraźnie określonych przepisów prawa.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. o kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.